

GIỮ HUẾ... BỎ HUẾ *

Tôi và Thu Hình Viên đồng sự đi công tác chung phóng sự chiến trường như hình với bóng, là nhân chứng cho nhau mỗi lần ra mặt trận và về lại Đài THVN9 tại 9 Hồng Thập Tự, vào câu lạc bộ nâng ly ăn mừng được toàn vẹn như khi rời cổng khởi hành công tác lĩnh!

Như đã xác định trong bài tường thuật may mắn thoát khỏi hỏa ngục “Tái Chiếm Ban Mê Thuật Huyệt”, tôi chỉ ghi lại sự kiện tai nghe mắt thấy mà không phê phán chê khen.

Tại Quân Khu 1, tôi cũng chỉ viết lại những gì nghe và thấy trên bước đường trải qua.

Giữ Huế... Bỏ Huế!

Từ Nha Trang, Thu Hình Viên Lê Chí Đức về lại Sài Gòn bằng Air VN.

Tôi không được phép về, mà phải ở lại Đài Truyền Hình Nha Trang, chờ qua sáng ngày 23/3/1975, C130 của Sư Đoàn 5 KQVNCH đáp, đón bay ra Đà Nẵng, tiếp tục công tác tường trình tin tức từ vùng hỏa tuyến Trị-Thiên với Thu Hình Viên Nguyễn Văn Đông.

Trung Ương chỉ sắp xếp phương tiện chuyển vận cho Tôi với Đông ra tới Đà Nẵng. Còn từ Đà Nẵng bay ra Huế, Tôi phải tự lo liệu xoay sở lấy.

Mà nhờ vào kinh nghiệm chiến trường những lần trước đây, cộng với sự liên lạc quen biết đã có sẵn. Tôi gọi điện thoại “Khánh Vân” xin nối vào trung tâm hành quân vùng 1 nhờ trực thăng công tác “có giang” ra Huế với nhiệm vụ chứng tỏ VNCH quyết tâm “Giữ Huế” như lời Tướng Trưởng đã từng xác quyết!

Sĩ quan hoa tiêu trực thăng là Đại úy Thành Cối có nhiệm vụ bay ra Thuận An đón phi hành đoàn Chinook hư hại hỏng tàu!

Vì nhận ra nhau là bạn cùng khoá 6/68 SQTĐ, nên Thành Cối (hỗn danh vì vác súng cối ra bãi tập bắn) đã cất cánh bay dọc theo Quốc lộ 1 để Thu Hình Viên Đông quay cánh kẹt xe do vc pháo loang lổ cắt đứt đường lưu thông.

Lác đác dọc đèo Hải Vân, rất nhiều lương dân lừa trâu bò, chia ra từng toán chạy bộ từ hướng Huế vào Đà Nẵng.

Khi trực thăng xuống tới chân đèo phía Lăng Cô, xe nhà binh lẫn xe đồ hành khách, và cả xe dân sự chen lấn nhau về hướng Đà Nẵng thành hàng ba, có nơi hàng bốn không thấy nhúc nhích, di chuyển lên đèo, mà kẹt cứng vì một vài xe hàng bị bắn lật ngang chắn đường, vật dụng vương vãi tung toé khắp nơi không người dọn dẹp!

Đông móc khóa dây nịt an toàn ngồi bệt trên sàn tàu, sát thành cửa quay đầy đủ hình ảnh đoàn xe chen chúc mất trật tự bên dưới. Tôi thấy rất nhiều người đưa tay vẫy, một cách vô vọng.

Trưa hôm đó, Thành Cối thả tôi và Đông xuống bãi đáp trước tư dinh Tỉnh Thị Trưởng Thừa Thiên-Huế. Với lời dặn dò trước khi cất cánh:

“Nếu muốn vô Đà Nẵng thì về Thuận An sẽ có tàu và may mắn hy vọng gặp lại”.

Đại tá Nguyễn Hữu Duệ, từ Tổng Cục CTCT Sài Gòn ra thay thế Đại tá Tôn Thất Khiêm, bị bay chức vì vụ cảnh sát dã chiến của Thiếu tá Liên Thành xô xát, đụng độ với đám con chiên biểu tình ủng hộ linh mục Trần Hữu Thanh diễn thuyết chống tham nhũng tại Huế.

Vì quen biết nhau, nên ĐT Duệ cho tôi mượn xe công xa tỉnh mang số ản tể lái quanh thành phố để Đông quay phim thu thập hình ảnh thực hiện phóng sự sinh hoạt Cổ Đô Huế!

Con đường Lê Lợi bị chặn kềm gai. Giới hạn sự lưu thông vào ra toà hành chánh tỉnh.

Lính Địa Phương Quân Thừa Thiên tạo ra nhiều nút chặn kiểm soát, canh gác cẩn mật quanh yếu khu. Ty bưu điện hoạt động bình thường. Đài Truyền Hình Huế tê liệt vì không có nhân viên. Chỉ có Cảnh Sát Dã Chiến giữ an ninh bảo vệ đài.

Tôi và Đông vào đài ở số 15 Lý Thường Kiệt lấy điện thoại gọi về Tổng Cục Trưởng Truyền Thanh Truyền Hình Sài Gòn cho biết tình hình Huế. TT Lê Vĩnh Hòa ra lệnh tôi với Đông ở lại đó ngủ giữ đài để ông tìm cách liên lạc trưởng đài Từ Tôn Sa.

Tôi dứt khoát trả lời thượng cấp: “Thưa Trung tá, tụi Em không thể nào chấp hành lệnh ban ra. Nếu muốn liên lạc chỉ thị gì thêm xin gọi về tư dinh Đại tá Duệ vì tụi em sẽ tạm trú ở đó tối nay.”

Sau đó, tôi lái xe qua cầu Trường Tiền, quẹo mặt theo con phố chính Trần Hưng Đạo để Thu Hình Viên Đông quay phim cảnh ngôi chợ chính Đông Ba đang vội vã chuyển mình theo con sóng chiến tranh từ vùng cao loan truyền về.

Người mua cũng như kẻ bán đều tỏ vẻ lo âu, hồi hả gần như là hốt hoảng một cách phi lý vô cớ!

Nhân viên công lực cảnh sát quốc gia vẫn hiện diện trên phố, ở phía cuối chợ về phía Gia Hội.

Ty ngân khố Thừa Thiên dày đặc cô nhi quả phụ chờ chực lãnh lương cấp dưỡng. Nhưng phát ngân viên vắng mặt sau vương cửa sắt.

Họ hy vọng tiền Sài Gòn gửi ra bằng hàng không Air VN, thường thường vào buổi chiều, cho nên vẫn cố nán đợi. Họ đâu biết đường hàng không gián đoạn hơn tuần nay.

Cố Đô Huế thật là yên tĩnh, không nghe tiếng súng giao tranh, lẫn tiếng pháo kích của địch quân, nhưng đối với người dân tại đây, hơn lúc nào hết, họ không hề nói ra kể từ sau biến cố Tết Mậu Thân, thường xuyên nghe ngóng tin tức chiến sự qua radio BBC, nên biết rất rõ tình hình, tự cảm nhận cường độ chiến tranh đã đến mức căng cứng có thể bất ngờ nổ toang, khó lường cho nên sinh hoạt dồn dập cần trọng khác thường.

Chiều tối, tôi và Đông về lại tư dinh ĐT Duệ trả xe và được mời ăn tối chung với Trung tướng Lâm Quang Thi, Tư Lệnh Tiền Phương vùng hỏa tuyến Trị-Thiên, Chuẩn tướng Nguyễn Văn Điem, Tư Lệnh Sư Đoàn 1 Bộ Binh.

Trung tướng Thi ngồi chủ tọa chính giữa. Bên tay mặt Ông là Đại tá Duệ và Trung tá Tùng, Tiểu Khu Phó Thừa Thiên-Huế. Rồi đến Thu Hình Viên Nguyễn Văn Đông.

Phía bên tay trái Tướng Thi, đầu tiên là Chuẩn tướng Điem. Rồi tới Tôi.

Mới bắt tay giới thiệu chào hỏi nhau cho có lệ thì chuông điện thoại reo lên và vị sĩ quan cấp úy nhắc máy nghe, sau đó đưa cho Đại tá Duệ tiếp chuyện!

Cả bàn tiệc ai cũng im lặng như lắng nghe và tất cả mọi cặp mắt đều chăm chú nhìn về chỗ ĐT Duệ đứng nghe điện thoại.

Tôi nghe Ông Duệ nói to: “Trình Trung tướng cho phép Tôi tháo kho gạo an toàn ra phân phối cho anh em quân nhân, cán bộ tử thủ”!

(Tôi đoán là Trung tướng Ngô Quang Trưởng, Tư Lệnh Quân Đoàn 1 chuyên lĩnh Sài Gòn BỎ HUẾ)

Đột ngột, ĐT Duệ dùng tay trái chỉ Trung tướng Thi và quắc về hướng mình.

Nhưng TT Thi chỉ đứng dậy tại chỗ và khoát hai tay quá đầu ra hiệu như không có mặt tại đây, không muốn nhận chỉ thị.

Chuẩn tướng Điem cũng đứng lên theo làm thủ hiệu giống TT Thi, không muốn tiếp điện thoại, để cho ĐT Duệ “lãnh đủ” trực tiếp nhận lệnh “BỎ HUẾ”!

ĐT Duệ dùng tay trái bịt ống nói điện thoại. Nói với Tôi và Đông:

– “Thượng Châu với anh em TV vui lòng lên lầu ăn tối với phi hành đoàn trực thăng. Vì hợp mật chiến sự khẩn cấp, không thể có mặt hai em”!

Tôi và Đông hấp tấp rời ghế quên cả chào biệt ai cả.

Khi vào phía sau, tôi nói nhỏ với Đông: “Tụi mình phải cẩn trọng đêm nay”.

Đêm 23 tháng 3/1975, Huế hoàn toàn tĩnh mịch yên tịnh. Tại tôi không nghe tiếng súng từ xa vọng lại. Tôi đã có trọn vẹn giấc ngủ không bị quấy rối hốt hoảng thức dậy bởi bom đạn vùng hỏa tuyến.

Sáng sớm hôm sau, tôi với Đông bị Đại tá Duệ “bỏ rơi”, không cho tháp tùng theo đoàn xe quân sự do Ông chỉ huy. Ông đã to tiếng, cao giọng gắt tôi: “Thượng Châu lo về lại Sài Gòn đi. Anh không thể cho em theo”!

Rồi Ông khoát tay ra lệnh đoàn xe di chuyển, bỏ tôi và Đông sững sốt chung hững giữa sân rộng tư dinh Tỉnh Thị Trưởng Thừa Thiên–Huế.

Trong lúc phân vân chưa biết làm thế nào để di chuyển xuống biển Thuận An, thì có trực thăng Air America đáp ngay trước tư dinh sát bên đường Lê Lợi.

Đông quay phim, tôi xấn tới bắt chập tiếng động cơ inh ỏi, chìa thẻ MACV xin rời khỏi Huế.

Đây là chuyến bay đặc biệt của tòa tổng lãnh sự Mỹ tại Đà Nẵng, nhằm di tản trung tâm văn hóa Mỹ tại Huế.

Nếu không có chuyến bay này, chắc chắn tôi và Đông sẽ tìm phương tiện về bãi biển Thuận An để theo cánh quân TQLC rút vào Đà Nẵng.

Không bị vc pháo hoặc bắn chết, thì cũng bị bắt làm tù binh cùng với hàng ngàn quân cán chính của vùng địa đầu hỏa tuyến Trị–Thiên!

VC không hề tấn công Huế như hồi Tết Mậu Thân, mà lệnh rút quân “BỎ HUẾ” đã được cấp trên ban ra, buộc lòng sĩ quan thừa hành nhận lệnh phải làm theo.

Điều này, cho thấy kế hoạch “di tản chiến thuật” không có thời giờ chuẩn bị, cơ sở quân dụng nặng bỏ tại chỗ, chỉ mang theo súng đạn cá nhân và xe cộ hạng nhẹ lưu động dễ dàng!

Quân nhân các cấp mang súng đạn cá nhân làm sao chiến đấu khi đụng vc hỏa lực dồi dào.

Theo tôi, vũ khí cá nhân chỉ dùng để tự sát, khởi loạt vào tay địch vào thời điểm “BỎ–CHẠY”!

Tôi và Đông vào tới phi trường Đà Nẵng 10 giờ sáng 24/3/1975 đã có tin tổng đài điện thoại “Khánh Vân Đà Nẵng” mất liên lạc với tổng đài điện thoại “Minh Châu Huế”!

Bữa ăn tối cuối cùng trước ngày “BỎ–HUẾ CHẠY” gồm 6 người, ba người đã quá vắng là Chuẩn tướng Nguyễn Văn Điem, TLSĐ1BB rút máy bay trực thăng tử trận ở Quảng Ngãi.

Đại tá Nguyễn Hữu Duệ qua Mỹ sau ngày Sài Gòn mất đã mất phần vì bệnh tại San Diego.

Trung tá Tùng sau khi định cư tại San Diego đã qua đời vì bệnh tim! Người còn sống là Trung tướng Lâm Quang Thi ở Bắc California.

Thu hình viên Nguyễn Văn Đông ở Paris.

Và, Tôi ngụ tại nhà vườn Escondido, Nam California.

Đại úy hoa tiêu trực thăng Thành Cối OC, thỉnh thoảng tham dự họp khoá 6/68 SQTB Tôi có gặp.

*BBT

Chu Mai

nguồn: [hội ái hữu biên hòa](#)

Nguồn: Internet eMail by nvt chuyển

Đăng ngày Chúa Nhật, December 15, 2024
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH